

παλατικοῦ, καὶ προσῆλθον αὐτῶ οἱ τῆς ἀληθείας ἐχθροὶ λέγοντες· « γνῶθι, ὦ ἡγεμῶν, ὅτι ἔστιν ἐν τῇ κατέναντι ἡμῶν πόλει ἱερεὺς ὅστις καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ὑπάτιος, γόης ὑπάρχων, καὶ καθ' ἑκάστην ὥραν ⁽¹⁾ ἐφρυβρίζων τὸ δόγμα τοῦ βασιλέως, καὶ τοὺς θεοὺς λοιδορεῖ, ὥστε καὶ πολλὰ σημεῖα ποιεῖ καὶ τὸν λαὸν τῆς πόλεως ταύτης ἅπαντα ἀπέστησεν ἐκ τῆς τῶν θεῶν ἡμῶν θρησκείας καὶ θεὸν ὀνομάζει Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν ἐσταυρωμένον, καὶ πολλὰς ἰάσεις δι' αὐτοῦ ποιεῖ· χολοὺς ⁽²⁾ περιπατεῖν, τυφλοῖς τὸ βλέπειν, κωφοῖς τὸ ἀκούειν, μογιάλους τὸ λαλεῖν, λεπροὺς καθαρίζει, ἀσθενοῦντας ἰᾶται, δαίμονας φυγαδεύει ». Ταῦτα ἀκούσας ὁ ἡγεμῶν καὶ θυμῶ χολήσας ⁽³⁾ λέγει· « πρὸς ἐσπέραν ἐστὶν ἄρτι· ⁽⁴⁾ αὔριον ἀποστέλλωμεν πρὸς αὐτόν ».

2. Ταύτη δὲ τῇ νυκτὶ ἐπέγνω ὁ ἅγιος Ὑπάτιος τὰ μέλλοντα γίνεσθαι καὶ λέγει τοῖς ἑαυτοῦ διακόνοις καὶ κληρικοῖς· « τεκνία μου, ἵνα γινώσκητε ὅτι αὔριον ὁ ἡγεμῶν ἀποστέλλει πρὸς ἡμᾶς ὥστε ἀποχωρῆσαι ἡμᾶς ⁽⁵⁾ ἀπὸ τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγάπης. Ἄλλ' οὕτως, τεκνία μου, ταύτη τῇ νυκτὶ στῶμεν ἄϋπνοι ⁽⁶⁾ καὶ παρακαλέσωμεν τὸν ζωοδότην θεὸν καὶ εὐεργέτην τῶν (232) ψυχῶν ἡμῶν, ἵνα ἀποκαλύψῃ ἡμῖν ὁ Χριστὸς περὶ ὧν μέλλομεν παθεῖν ». Πάντες δὲ οἱ μετ' αὐτοῦ ὄντες ὡς ἕξ ἑνὸς στόματος ἐβόησαν λέγοντες· « σὺ ὑπὲρ ἡμῶν εὐχου, μαθητὰ τοῦ Χριστοῦ, ὅπως μὴ ἀποχωρισθῶμεν ἀπὸ σοῦ ». ταύτη τῇ νυκτὶ παρέστη αὐτῶ ὁ Σωτὴρ καὶ λέγει αὐτῶ· « Θάρσει χαίρων, Ὑπάτιε· ἐγὼ εἰμι μετὰ σοῦ· καὶ ἦλθον γνωρίσαι σοὶ τὰ μέλλοντα γίνεσθαι. Ἴδου γὰρ οἱ μετὰ σου ὄντες δι' ἡμερῶν τριῶν ἐκδημήσουσι ⁽⁷⁾ πρὸς με· σὺ δὲ καὶ τὸν ἡγεμόνα καταισχυνεῖς ⁽⁸⁾ καὶ τὸν βασιλέα βαπτίσεις ⁽⁹⁾, καὶ τὰ εἶδωλα ἀφανίσεις ἕως ἐτῶν δώδεκα ⁽¹⁰⁾. Μετὰ δὲ ταῦτα μέλλεις πολλὰ παθεῖν δι' ἐμὲ καὶ ἀποθανεῖν ἐπτάκις, κἀγὼ δὲ ἀγαστήσω σε καὶ πολλοὶ πιστεύσουσιν διὰ σοῦ εἰς τὸ ὄνομά μου. Σημεῖα δὲ πολλὰ σοὶ καὶ τέρατα δίδωμι ⁽¹¹⁾ ποιεῖν· χολοὺς περιπατεῖν, ⁽¹²⁾ τυφλοὺς τὸ βλέπειν, κωφοὺς ἀκούειν, μογιάλους λαλεῖν, ξηροὺς ἀνορθοῦν, δαίμονας ⁽¹³⁾ διώκειν, ⁽¹⁴⁾ γυαλώπια ἐκβάλλειν, σφαλάκια ὁμοίως, χελώνας ⁽¹⁵⁾ διώκειν, ὄφειον κηλίδας ⁽¹⁶⁾ ἐκ κοιλίας ἀνθρώπων

(1) ἐφρυβρίζει *CV*.

(2) χολοὺς ποιεῖ π. *V*; d. *C*.

(3) χολήσας *CV*.

(4) κατὰ νῦν πρὸς ἐσ. *V*.

(5) ὥστε ἀποχωρῆσαι ἡμᾶς ἀπὸ *N* — ὥστε βουλόμενος ἀποχ. ἢ. ἀπὸ *V* — ἀποστέλλη πρὸς ἡμᾶς ἀπὸ *C*.

(6) ἄγρυπνοι *N*.

(7) ἐξεδημοῦσιν *N* — ἐκδημῶσιν *C*.

(8) καταισχύνης *CVN*.

(9) βαπτίσεις *C*.

(10) ἕως τῶν δ. *N R*¹ — ἕως ἐπτ. *N*.

(11) δίδωμί σοι ποιεῖν *V*.

(12) τυφλοῖς *N*.

(13) δαίμονας ἐκβάλλειν *V*.

(14) ὑελλώπια *C* et infra § 16. — γαλώπια *V*.

(15) ὄφειον κυλάδας ἐκ κ. ἀ. γαλώπια ἐκβ. χελ. δ. *N* — ὄφεις ἐκ κ. ἀ. ἐξαίρειν *V* — ὄφεις ἐκ κοιλίας (κηλίδας) ἀνθρ. *R*.²

(16) φάλαγγας καὶ χελώνας δ. *V*.